

ישמח לב מבקשי ה'

בשורה משמחת לציבור הלומדים
לאחר שחלק הראשון מספר "מתיקת הפרי"
נתקבל בבי מדרשא בחיבה יתירה, הננו לבשר כי

הופיע ויצא לאור עולם
החלק השני מספר

מתיקת הפרי

על פרי מגדים

הלכות ברכת הפירות
סי' רט - רלא

והוא פירוש וביאור נפלא, רחב ומקיף
על דברי ה"פרי מגדים"

נכתב בלשון צח וקל השוה לכל נפש

בעזרת השם יתברך

ספר

מתיקת הפרי

על פרי מגדים

ומשם יפרד והיה לשני ראשים

ושם השני

באר אברהם

ביאור על אשל אברהם

שם האחד

פרי זהב

ביאור על משבצות זהב

הלכות ברכת הפירות

חלק א

סי' רב - רח

והוא פירוש וביאור רחב ומקיף, השווה לכל נפש,
על דברי הפרי מגדים, העמוקים והקצרים,
בתוספת מבואות, הארות, הערות וציונים,
עם סיכום ותמצית פסקיו ופסקי האחרונים.
משולב עם פסקי המשנה ברורה
אשר על אדני הפמ"ג המה מיוסדים.

נערך בעזרת החונן לאדם דעת ע"י הצב"י

רפאל בלאא"מ הרה"ח ר' אלטר גרשון שליט"א לויפער

פעיה"ק ירושלים תוכב"א

שנת "ביאורים עלי פרי מגדים"

תשס"ו לפ"ק

תוכן הספר ומחזור:

הספר נערך לפי סדר הסעיפים שבשולחן ערוך, מתחיל בסעיף א' בביאור על "משבצות זהב" על כל הסעיף, ואח"כ על "אשל אברהם" על כל הסעיף, ועובר לסעיף ב' – מקודם על משב"ז על כל הסעיף ואח"כ על א"א, וכן בסדר. הספר מחולק להמשה מדורים:

מדור א] בו הועתקו דברי הפרמ"ג מן הדפוס הראשון בלי שום שינויים, שמנו זאת בכל עמוד ועמוד מעל גבי הביאור, על מנת לתת להלומד את האפשרות לראות במו עיניו את מקורן של דברי הפרמ"ג, ואת מה שפענחנו והוספנו בכדי להבין את דבריו, ובה ניתנת לו האפשרות לשקל בדעתו האם הדברים באמת ראויין הם להאמר או לא, ובאם ירצה להתווכח ולפרש אחרת – הזכות בידו.

מדור ב] הוא ביאור "פרי זהב" על "משבצות זהב" ו"באר אברהם" על "אשל אברהם". תוכן הביאורים הם – לבאר ולהסביר את כל מלה ומלה של רבינו הפרמ"ג בלשון קלה וצחה, בכדי שכל לומד יוכל לרוץ בלימודו. לא הלכנו אחרי החידושים והפלפולים, כי אם להסביר בפשטות את דברי רבינו בכדי שיהיו מובנים לכל נפש, והמה משולבים אחד בתוך השני – דברי הפרמ"ג בתוך הביאור והביאור בתוך דברי הפרמ"ג. דברי הפרמ"ג כמה מודגשים באותיות בולטות, ואילו הביאור באותיות רגילות. במקום שיש צורך להקדמה להבנת דברי רבינו הפרמ"ג, הוספנו מבוא המתאר בקיצור את הענין שרבינו סובב עליו, ומתוך כך מתבררת הסוגיא בשלימותה. בנוסף לכך הצבנו כותרת קצרה בדר"כ לפני כל קטע וקטע, המתארת בקצרה את מהות הקטע – האם זה קושיא או תירוץ או ראייה או הערה וכדומה, והדבר מוסיף הרבה ומקיל על הלומד להבין את דברי רבינו, כי דבריו כמה כ"כ קצרים שלפעמים הלומד מתעמק ומתייגע ארוכות, ובתחילה נראה לו שרבינו רוצה להקשות עד שלבסוף נוכח שזהו ס"ה תירוץ וכדומה, וממילא מובן מאליו שעם כותרת כזאת – הדרך כבר סלולה לפניו.

אחת הכותרות היא: "קושיא סמויה". תחת כותרת זו הוסברה קושיית רבינו כאשר הוא ניגש מיד לתירוץ או להסבר. קושיא זו איננה כתובה בדברי רבינו עצמו, אך זוהי הקדמה שהובילה אותו לכתיבת דבריו בקטע שלאחריו כפי שניתן להבין מהקטע עצמו, ומתוך ההקדמה יובן הקטע היטב.

במקום שהי' צורך להוסיף בתוך הביאור הסבר כלשהו שאינו משתלב ביחד בתוך דברי רבינו, הכנסנוהו בתוך סוגריים. לפעמים גם הוספנו סיכום בסוף דבריו.

בנוסף לזה פענחנו את כל הר"ת, והוספנו מראה מקומות במקומות המתאימים. חילקנו את דבריו לקטעים קצרים. הוספנו נקודות ופסיקים. וכמו כן הוספנו בתוך תיבות שדרך רבינו להבליע הוי"ו האחרונה, כגון "מקומות" "תוספות" וכדומה, הוספנו הוי"ו ללא סימן היכר מיוחד. בכל המקומות שרבינו נהג להדגיש את התיבות באופן כזה, " לדוגמא תיבת חרובין כתבו חרובין", שסימן ההדגשה בא באמצע התיבה, מצאנו לנכון לשנות לאופן כזה: "חרובין", וזאת בכדי שלא יבואו לטעות שהוא איזה ראשי תיבות. במקומות שמצאנו בהם טעות מוכחת בדברי רבינו, הקפנו את הטעות בשני הצאי סוגריים עגולים והוספנו את התיקון שטעות בשני הצאי סוגריים מרובעים. סימני הוכחות * המופיעות

ספר

מתיקת הפרי

על פרי מגדים

הלכות ברכת הפירות

סימן רב

משבצות זהב (אות א)

סעיף א

(א) **ואם**. עט"ו. דעתו ז"ל דל"ד שטר תאנים וכ"מ צ"י צטס הרשנ"א דכל שעיקר ועמו טפילה ומיהו המ"א אות צ' לא פירש כן (ורש"ס תשנ"ז וצ"י רשנ"א)

פרי זהב

בטר הרוב אפי' אם הוא נגד הטעם, דלמא כאן מיירי שיש לו עדיין טעם היין).

הפמ"ג מביא ראיה לדבריו:

וכן משמע בב"י (ס"א) בשם הרשב"א מדכתב הטעם דכל שעיקר ועמו טפילה (פי', מדתלי הטעם בזה - דכל שעיקר ועמו טפילה מברך על העיקר [ולא התנה שצריך שיהיה לו טעם יין], משמע דבכל גוונא, כל שהוא עיקר דהיינו הרוב, אזלינן בתרי' אף שטעמו נפסד).

והמג"א חולק:

ומיהו המג"א אות (ב') [ג'] לא פירש כן, אלא פירש דווקא בנתערב בשכר תאנים שאינו מפסיד טעם היין, אזי מברכין בפה"ג ברוב יין, אבל בשאר משקין המפסידין את טעמו מברך שהכל.

ומעור הפמ"ג דרך אגב:

("ורש"ם" המג"א דינו של הרמ"א בשם

מבוא

ברמ"א ס"א: אם נתערב יין בשכר אזלינן אחר הרוב, אם הרוב יין מברך בפה"ג, ואם הרוב שכר מברך שהכל. ומדייק הט"ז דמשמע מדברי הרמ"א דלא אזלינן בטר הטעם אלא בטר הרוב.

מדייק הפמ"ג מדיוקו של הט"ז דס"ל דאף באופן שהשכר מפסיד את טעם היין, ג"כ אזלינן בטר רוב היין.

(ב) **ואם** הרוב שכר מברך שהכל. עיין ט"ז כתב דמשמע דלא אזלינן בטר הטעם אלא בטר הרוב.

מדייק הפמ"ג מדבריו:

דעתו של הט"ז ז"ל דלאו דווקא בנתערב יין בשכר תאנים שאינו מפסיד טעם היין, מברך בפה"ג, אלא אף אם נתערב בשאר משקים שמפסידין טעם היין ג"כ אזלינן בטר הרוב, ואם הרוב הוא יין, מברך בורא פרי הגפן (דאל"כ, מנא ליה להט"ז דלעולם אזלינן